

ลํอมวง มองเห็น การสร้าาง

เรื่องเล่า 3 มุมมองอันยอดเยี่ยม
ของผู้ก่อตั้ง มัตสึโอะ ยามาโมโตะ

ลือมวง

เรื่องเล่าจากร้านขายเสื้อผ้าช่วงต้นสมัยโซเวะ

———— กลิ่นหอมจาง

กลิ่นของอาหารเย็น
หมดวันแล้วนะ

เด็กชายอาศัยและทำงานอยู่ในร้าน
หลังเสร็จงานที่เริ่มตั้งแต่เช้าตรู่
เมื่อทานอาหารเย็นและอาบน้ำเสร็จ
ก็เป็นช่วงกลางดึกแล้ว
จึงมุดตัวเข้าไปในฟูกนอนแข็ง ๆ
และนึกถึงเรื่องราวของวันนี้

———— นิ่งกินข้าวบนพื้นดินที่หนาวเย็นอ้อมแล้ว
ก็จะได้อาบน้ำหลังจากที่ทุกคนอาบน้ำครบหมดแล้ว
ซึ่งสาวใช้จะได้อาบน้ำที่หลังสุด

ทำไมล่ะ

ทั้งที่อยู่บ้านเดียวกัน แต่ทำไมกินอาหารแบบเดียวกันไม่ได้
ทำไมพวกสาวใช้ถึงได้อาบน้ำเป็นคนสุดท้าย
ทำไมมนุษย์ถึงได้ดูถูกมนุษย์ด้วยกัน

“คำถามเล็ก ๆ” ที่เกิดขึ้นในใจ
กระทั่งตอนนี้ก็ยังไม่เคยเลื่อนหายไป

หลังจากนั้น เวลาที่ผ่านมาเนิ่นนาน
จนมีบริษัทเป็นของตัวเอง

เรื่องราวในช่วงพักกลางวัน

เมื่อพนักงานทั้งหมดมาถึงโต๊ะขนาดใหญ่
ช่วงเวลาของบทสนทนาที่สนุกสนานก็เริ่มต้นขึ้น
จึงเริ่มเล่าให้คนที่นั่งล้อมวงโต๊ะฟังว่า

————— พระสวรรคค์อันล้ำค่าที่แต่ละคนได้รับมาจากพระเจ้า
ขอให้ใช้พระสวรรคค์ที่ได้มานั้น ตลอดช่วงเวลาการทำงาน
ให้ความเคารพพระสวรรคค์ของกันและกัน

ด้วยวิธีนี้ “คำถ่อมเล็กน้อย” ของเด็กชาย
ก็ถูกนำไปสู่โต๊ะอาหารตัวต่อไป

3 มุมมองอันยอดเยี่ยมที่เริ่มต้นจากการ “ลือมวง”

จุดเริ่มต้นคือการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

มัดสีโอะ ยามาโมโตะ ผู้ก่อตั้ง JOHNNAN Co., Ltd. มีประสบการณ์ในวัยเด็ก¹ คือ เป็นเด็กฝึกงาน หามองย้อนไปในปี 2002 ซึ่งเป็นช่วงที่ในทุก ๆ วัน เขาทุ่มเทศึกษาเกี่ยวกับการค้าขาย เขาเล่าว่า

ผมมีประสบการณ์เป็นเด็กฝึกงานตั้งแต่เด็ก ผมซึ่งเป็นลูกจ้างในขณะนั้น ไม่ได้รับการปฏิบัติเฉกเช่นมนุษย์คนหนึ่ง เวลากินข้าวก็ต้องนั่งกินบนพื้นดินและชันเข่าไว้ข้างหนึ่ง ไม่มีถาดรองก็ใช้พื้นต่างระดับเป็นที่วาง² ไม่รู้ว่าร้านอื่นก็เป็นเหมือนกันไหม แต่ของผมเจอแบบนี้ครับ อาหารที่รับประทานก็แตกต่างกันด้วย นอกจากนั้น ผมจะตื่นตั้งแต่ 6 โมงเช้า และทำงานถึง 2 ทุ่ม หลังเวลา 2 ทุ่มเป็นต้นไปก็จะมีเวลาส่วนตัว แต่ว่าลำดับการใช้ห้องอาบน้ำก็จะถูกกำหนดไว้ เด็กฝึกงานจะได้ใช้ลำดับรองสุดท้าย สาวใช้จะได้ใช้หลังสุด กล่าวคือ เจ้าของร้านและหัวหน้าคนงานจะได้ใช้ก่อน ถึงแม้จะเป็นระดับหัวหน้า แต่ก็มีการแบ่งลำดับชั้นของหัวหน้าอีก จากนั้น ก็จะเป็นเด็กฝึกงานและสาวใช้ แต่ละคนจะได้รับการปฏิบัติไม่เหมือนกัน ผมคิดว่ามีความเหลื่อมล้ำมากเกินไป จึงมีความคิดอยู่ตลอดเวลา คนเราควรเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปฏิบัติต่อกันเสมือนมนุษย์ ไม่ว่าจะอีกฝ่ายจะอยู่ในฐานะใดก็ตาม³

1 มัดสีโอะ ยามาโมโตะ เกิดปี ค.ศ.1917 (ปีไทโช ที่ 6) ที่เห็นขณะเขียนในใจ (ปัจจุบัน คือแขวงนิชินริ) เขตสุมิโยชิ โอซาก้า เป็นลูกชายคนโตในบรรดาพี่น้อง 8 คน พออายุ 6 ขวบ ก็ย้ายไปจังหวัดเฮียวโกะ หลังจากออกจากโรงเรียนประถมที่อิโรทานิ เมืองยาบุ ก็รู้ตัวว่าร่างกายไม่ค่อยแข็งแรงตั้งแต่อายุยังน้อย จึงไปเป็นเด็กฝึกงานในร้านขายผ้า ตามคำแนะนำของภรรยา ซึ่งในตอนนั้นมีอายุ 14 ปี อ้างอิงจาก “จากการสืบทอดสู่การพัฒนา” (หน้า 16-17, 1993)

2 วางจานชามเรียงกันบนส่วนต่างระดับระหว่างพื้น เช่น ระเบียงทางเดินกับพื้นดินที่ใช้วางรองเท้า

3 อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้ไป” (หน้า 34-35, 2002)

สุจริตอันอบอุ่นที่ทุกคนสามารถมาล้อมวงพูดคุยกันได้

ความคิดที่ว่า เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ว่าจะอีกฝ่ายจะอยู่ในฐานะใดก็ตาม เริ่มเห็นผลผ่านการกระทำ เมื่อเปิดร้านขายเสื้อผ้าของตัวเอง⁴ ตอนอายุ 31 ปี

ผมเปิดร้านขายเสื้อผ้า และในช่วงที่มีพนักงานถึง 13 คน ผมก็เป็นเจ้านายคนแล้ว ถึงแม้จะเป็นเจ้านาย แต่ผมก็กินอาหารเหมือนกันกับทุกคน โดยจะไม่กินอาหารอื่นเด็ดขาด นี่ก็คือคติประจำใจของผมครับ⁵

ยังคงเป็น บริษัทอันอบอุ่นที่พนักงานทุกคนสามารถล้อมวงคุยกัน ได้ต่อไป หลังจากก่อตั้ง Johnan Electric Industrial Co., Ltd. คติประจำใจที่เกิดจากประสบการณ์ของการเป็นเด็กฝึกงานก็บรรลุสมความตั้งใจ

แม้แต่ตอนที่สร้างบริษัทนี้ขึ้นมา ผมก็ตั้งใจยึดมั่นในจิตวิญญาณของการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เช่นนี้ต่อไป อยากให้พนักงานทุกคน รับผิดชอบในหน้าที่ของตน พร้อมกับเคารพซึ่งกันและกัน อยากสร้างรูปแบบองค์กรโดยรวม ให้มีความสัมพันธ์อันมิตรอันอบอุ่น นี่ก็คือคติประจำใจของผม ไม่ใช่เฉพาะภายในบริษัท แต่ไม่ว่าจะไปที่ไหนคตินี้ก็จะไม่เปลี่ยนแปลง ผมจะก้มศีรษะโค้งทักทายผู้รับผิดชอบ และสุภาพสตรีที่แผนกต้อนรับด้วย นอกจากนี้จะรักษาสัญญาที่ให้ไว้ อย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะอีกฝ่ายจะเป็นใครก็ตาม ผมคิดว่าทัศนคติแบบนี้ทำให้คนรอบข้างพึงพอใจ ทำให้ได้รับความช่วยเหลือทางธุรกิจ⁶

คำพูดของผู้ก่อตั้ง ที่ว่าวัฒนธรรมองค์กรอันอบอุ่น เกิดจากการเคารพซึ่งกันและกัน

4 เมืองโยกะ จังหวัดเฮียวโกะเป็นพื้นที่เจริญรุ่งเรือง ในด้านการผลิตกระดาษและผ้าไหมทอ ดังนั้นผู้ก่อตั้งจึงเริ่มกิจการขาย เสื้อผ้าที่ได้เรียนรู้ตอนเป็นเด็กฝึกงานที่เกี่ยวข้อง ผลประกอบการขายเสื้อผ้าสำเร็จรูปดีขึ้น แต่ผู้ก่อตั้ง (ตอนนั้นอายุ 31 ปี) เป็นคนชอบสร้างสิ่งต่าง ๆ ขึ้นด้วยมือของตัวเอง จึงขยายช่องทางขายสินค้า โดยเปิดร้านตัดเย็บเสื้อผ้าบุรุษโดยเฉพาะ อีกหลายแห่ง

5 อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้ไป” (หน้า 35, 2002)

6 อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้ไป” (หน้า 35-36, 2002)

และไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์แบบไหน ก็ต้องเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

เชื่อมโยงไปสู่สายสัมพันธ์ต่าง ๆ อินาบะ คาซุโอะ (Inaba Kazuo)

ที่รู้จักบริษัทมาตั้งแต่ช่วงกำลังก่อตั้ง (เข้าทำงานในบริษัทปี 1972)

เล่าว่าหากมอย้อนกลับไปถึงบรรยากาศของบริษัท รู้สึกอบอุ่นเหมือนเป็นครอบครัว⁷

อีกทั้งยังได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของผู้ก่อตั้งไว้ด้วย

พวกหัวหน้าแผนกของบริษัทมัดลีซีซี

ทำหน้าที่ยืนคอยแนะนำทางระหว่างถนนจากที่จอดรถ

ไปยังที่ประชุม ผู้ก่อตั้งกับคริสเซโคงักทายพวกเขาทีละคน

ในขณะที่ประธานบริษัทคนอื่น เดินยืดอกผ่านไปอย่างสง่าผ่าเผย

พวกผมซึ่งติดตามไปด้วยในขณะนั้นรู้สึกว่ “น่าอายจัง รีบเดินไปกันเถอะ”

แต่ผู้ก่อตั้งกลับเอาแต่กับคริสเซ แล้วไม่เคลื่อนตัวไปไหน (หัวเราะ)

เขากักทายนุ่กคนที่ละคนว่า “ขอบคุณที่ทำงานอย่างหนักท่ามกลางอากาศหนาวเย็น”

ช่างเป็นคนที่ไม่ใส่ใจต่อคนอื่นเหลือเกิน”

ในขณะที่พื้นที่ธุรกิจ และขนาดของบริษัทขยายตัวอย่างต่อเนื่อง มุมมอง “ล้อมวง” ซึ่งเป็นรากฐานก็ยังคงดำรงสืบต่อมา

7

ในวันคริสต์มาสจะทำงานเสร็จภายในช่วงเที่ยง จากนั้นจะดื่มชาสักถ้วย กินเค้ก และฟังพระคัมภีร์ไบเบิล อ้างอิงจาก “Back to a Venture” (หน้า 20, 2012)

8-1

อ้างอิงจาก “Back to a Venture” (หน้า 20, 2012)

8-2

คดีประจำใจที่ว่าเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เห็นอย่างเป็นรูปธรรมได้ในงานเลี้ยงปีใหม่ 1972 (ครบรอบก่อตั้งสำนักงานใหญ่ 5 ปี) หลังจากประกาศความเชื่อแล้ว ก็ไปงานเลี้ยงสังสรรค์ ที่ร้านที่มีตั้งชื่อน่าสนใจว่า “ไซฟูเท” เป็นร้านที่ก่อสร้างด้วยวัสดุสำเร็จรูป ตั้งอยู่ภายในอาคาร พนักงานทุกคนก็กินสุกียากี้และหม้อไฟไปร่วมกัน ที่มาจาก “จากการสืบทอดสู่การพัฒนา” (หน้า 51, 1993)

มุมมอง 1 “ล้อมวง”

เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ · ความอบอุ่น · หน้าที่รับผิดชอบ

ประสบการณ์ของผู้ก่อตั้งเกิดขึ้นบนโต๊ะอาหารขณะเป็นเด็กฝึกงาน

(ประสบการณ์เชิงลบที่ไม่ได้รับการปฏิบัติเสมือนมนุษย์

และไม่ได้ทานอาหารล้อมวงบนโต๊ะเดียวกัน) ทำให้ผู้ก่อตั้งเกิดความเชื่ออย่างแรงกล้า

ว่าจะเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ไม่ว่าอีกฝ่ายจะอยู่ในฐานะใด

จากความเชื่อนั้น ทำให้มุ่งมั่นที่จะสร้างบริษัทอันอบอุ่น ที่ไม่ว่าจะเป็นคนในบริษัท

คนนอกบริษัทหรือใครก็ตาม ให้สามารถพูดคุยเสมือนเป็นเพื่อนกันได้

ซึ่งทำให้ มุมมอง 1 “ล้อมวง = ล้อมวงโต๊ะอาหาร” เป็นรูปเป็นร่างขึ้น

เรื่องราวจากมุมมองของผู้ก่อตั้งที่เริ่มจากประสบการณ์บน “โต๊ะอาหาร” เล็ก ๆ นี้

ดำเนินไปพร้อมกับความก้าวหน้าของ JOHNNAN

ผ่านช่วงสำคัญของการพบเจอพระเจ้ากับสิ่งต่าง ๆ และผู้คนรอบตัว

ทั้งพนักงานและครอบครัวของพวกเขา คู่แข่งที่ขยันขันแข็งเหมือนกันและพันธมิตรใหม่ ๆ

ผู้ก่อตั้งเล่าว่าเขาต้องการให้ผู้คนรอบตัวเป็นผู้ที่รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงแล้ว “หน้าที่รับผิดชอบ” แบบไหนที่ควรทำให้สำเร็จลุล่วง?

สามารถอ่านเพื่อทำความเข้าใจความหมายได้จากมุมมอง 2 ดังต่อไปนี้

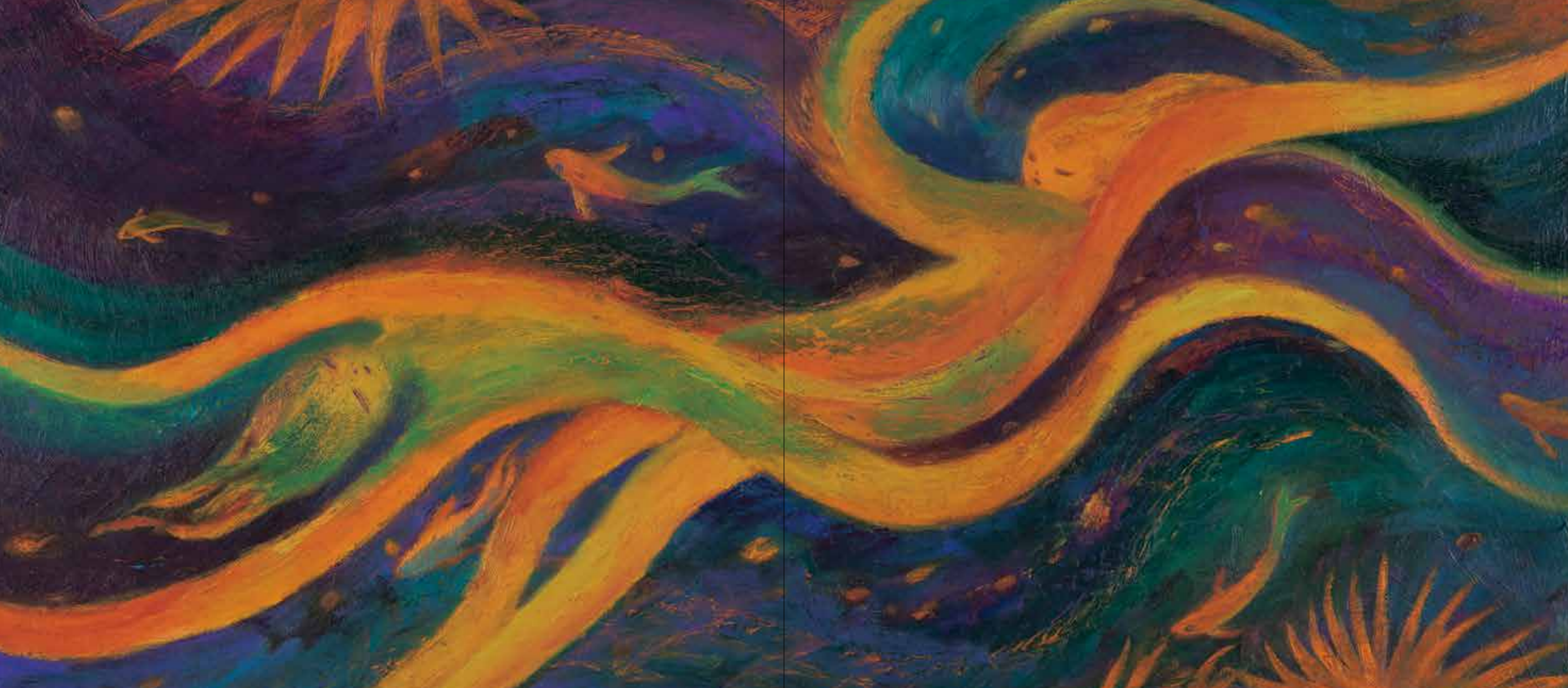
Q

คุณคิดว่า ความหมายของการที่มนุษย์จะต้องทำให้ “หน้าที่รับผิดชอบ”

ในการทำงานสำเร็จลุล่วง คืออะไร อยากให้ลองนึกดูก่อนอ่านมุมมอง 2

มองเห็น

เรื่องราวตอนที่กลับมาจากต่างประเทศและเริ่มก่อตั้งบริษัท

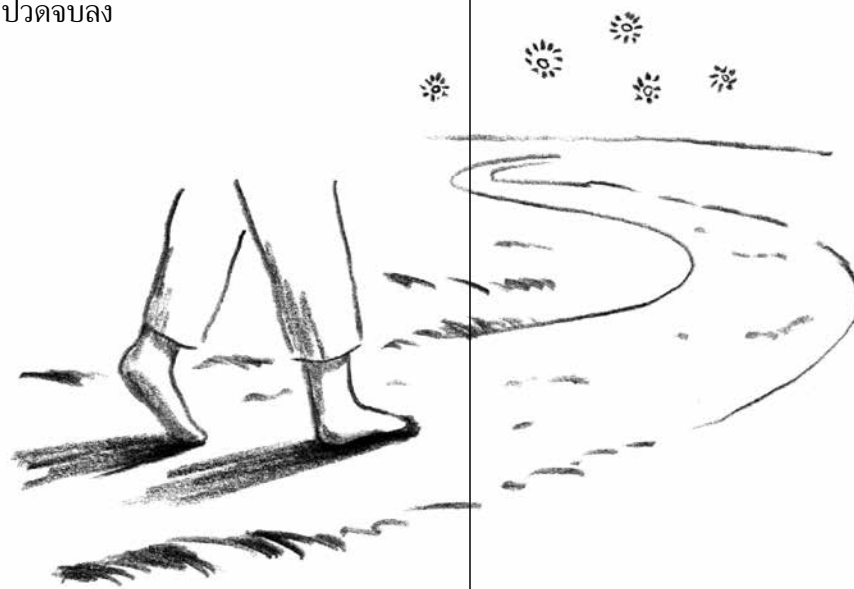
————— ทำไมโชคดีเช่นนี้นะ

ไม่สามารถลืมได้เลยว่า
เรามีชีวิตรอดกลับมาได้อย่างปลอดภัย
หลังจากสงครามอันยาวนานที่แสนเจ็บปวดจบลง

พอเริ่มทำงาน ก็พบเจอความยากลำบากทุกวัน

————— ราวกับถูกอะไรบางอย่างที่
ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาชี้้นำ

เขารู้สึกตัวขึ้น

————— การได้พบเจอและได้รับความช่วยเหลือมากมาย
ทำให้มีตนเองในวันนี้ เพื่อให้สามารถก้าวผ่านหนทางลำบาก
และความทุกข์ยาก อาจทำให้ได้พบกับโชคชะตาเช่นนี้

พระเจ้าเป็นความจริง

พระองค์จะทำให้พวกท่านทั้งหลายพบกับบททดสอบที่ดูเหมือนจะเกินกำลัง
แต่ในขณะเดียวกันพระองค์จะประทานความสามารถในการยืนหยัดและทางออกให้

พอได้พบกับพระวณะของพระเจ้า

ก็รู้สึกประทับใจ ฮึกเหิม

และมีพลังในการเผชิญหน้ากับความยากลำบาก

————— การมีชีวิต หรือแม้แต่มีความทุกข์
ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นของขวัญจากพระเจ้า

การตระหนักว่ามีชีวิตอยู่โดยการชี้้นำของพระเจ้า
ทำให้ในหัวใจรู้สึกเต็มเต็ม

ความปรารถนาอยากรู้สึกถึงการมีอยู่ และได้เข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น
นำไปสู่การสวดภาวนาทุกวัน

มีอยู่วันหนึ่ง พอได้เห็นรูปโลกที่ถ่ายจากอวกาศ ก็รู้สึกประทับใจมาก
โลกลอยอยู่ในจักรวาลแสนกว้างใหญ่
เปล่งแสงระยิบระยับ

————— ทำไมคงงามเช่นนี้
ท่านให้พวกเราได้มีชีวิต อยู่ในโลกอันแสนงดงาม
หากมีโลกที่สวรรค์ประทานให้ มีบททดสอบ และมีโชคชะตา
ไม่ใช่แค่ผม แต่ทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกใบนี้
ก็คงมีภารกิจที่ต้องทำให้สำเร็จลุล่วงเหมือนกันใช่ไหม

เกิดคำถามใหม่
เพ่งมองในใจและถามพระเจ้า

————— ทุกคนต่างมีพรสวรรค์และภารกิจที่สวรรค์มอบให้
พวกเราต่างมีหน้าที่ที่จะต้องตระหนักถึงเรื่องนี้
และทำให้เกิดประโยชน์ไม่ใช่หรือ

เขียนบทสนทนากับพระเจ้าลงในบันทึกประจำวันหลายเล่ม

————— สังคมก็ได้รับการชี้แนะ ตามภารกิจ
ราวกับมีหน้าที่ ที่พระเจ้าได้มอบให้
ผมก็ต้องค้นหาภารกิจของบริษัทที่ผมต้องทำ
และอยากทำให้สำเร็จ

ความปรารถนาของเขา
ตอนนี้ก็ยังคงอยู่ในการดำเนินงานของบริษัท

ขยายมุมมอง “มองเห็น” ทำความเข้าใจถึงสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของบุคคลและองค์กร

ตระหนักถึงโลกที่มองไม่เห็นด้วยตา

ช่วงวัยรุ่นมีประสบการณ์เกี่ยวกับสงครามหลายครั้ง หลังจากเปิดร้านขายเสื้อผ้าและก่อตั้ง JOHNNAN Electric Industrial Co., Ltd. ผู้ก่อตั้งก็เริ่มศรัทธาในพระเจ้า¹ ความศรัทธานั้นได้กลายเป็นส่วนสำคัญ ในการปลูกฝังทัศนคติในการใช้ชีวิต การทำงาน และการบริหารจัดการ

ตลอดระยะเวลา 40 ปีนี้ กล่าวได้ว่าความศรัทธาต่อศาสนาคริสต์เป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่ช่วยปกป้องผมจากความไม่มั่นคงทางธุรกิจ และช่วยคำจูนจิตใจมาจนถึงทุกวันนี้ ศรัทธาไม่ใช่วัตถุที่มองเห็นได้ด้วยตา หรือเป็นโลกที่มองเห็นได้ด้วยตา แต่ทำให้ได้รู้จักโลกที่ไม่สามารถทำอะไรได้เลย ถ้าไม่มีพระหัตถ์ของพระเจ้า ซึ่งความศรัทธานี้ได้กลายเป็นที่พึ่งสำคัญ²

พอสวดภาวนาทุกวัน ก็รู้สึกได้ว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าคำจูนทั้งร่างกายและจิตใจ ผมรู้สึกขอบคุณจากใจ นับจากก่อตั้งบริษัทมา 40 ปี ผมคิดว่าความศรัทธาในศาสนาคริสต์คือ สิ่งที่ช่วยคำจูนผมมาโดยตลอด³

นอกจากวิสัยทัศน์ทางธุรกิจแล้ว ผู้ก่อตั้งยังคิดเกี่ยวกับบุคคลและองค์กรอย่างลึกซึ้ง จากวิสัยทัศน์ที่ว่าโลกที่พระเจ้าสร้างขึ้น ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์ที่กว้างกว่า

1 “ผมเกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ยิ่งกว่านั้นยังเป็นลูกชายคนโตที่ต้องปกป้องบรรพบุรุษ ในช่วงแรกผมก็ต่อต้านศาสนาคริสต์ แต่เริ่มจากการที่ลูก ๆ ไปโบสถ์ก่อน หลังจากนั้นภรรยา ก็เริ่มไปโบสถ์ด้วยเช่นกัน (เว้น) กลายเป็นว่าแม่แต่ผมที่เป็นผู้ใหญ่ก็ยังสนใจเรื่องชีวิตที่ควรจะเป็น และเรื่องราวเกี่ยวกับสวรรค์ด้วย (ไม่ต้องกังวลว่าตายแล้วจะไปไหน) จากนั้นก็รู้สึกอยากลองไปโบสถ์ อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้” (หน้า 20-21, 2002)

2 อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้” (หน้า 20, 2002)

3 อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้” (หน้า 23, 2002)

คาดหวังให้บุคคลใช้พรสวรรค์ให้เกิดประโยชน์

พวกเราแต่ละคนได้รับพรสวรรค์ที่พระเจ้าประทานให้ และเราต่างก็มีหน้าที่ที่จะต้องตระหนัก และใช้พรสวรรค์นั้นให้เกิดประโยชน์

ห้ามปล่อยให้พรสวรรค์ที่ตัวเองมีถูกกลบ เพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้นในสภาพแวดล้อมที่คาดหวัง ผมเชื่อว่าหากพวกเราแต่ละคนไม่ละความพยายามและมีความสมานฉันท์ ผลของความพยายามนั้นจะสื่อไปถึงสวรรค์อย่างแน่นอน⁴

จากมุมมอง1 เราได้แนะนำถ้อยคำว่า บุคคลต้องเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น และ “อยากให้เป็นผู้ที่รับผิดชอบหน้าที่ แต่ละอย่างให้สำเร็จลุล่วง” ซึ่งบริบทนี้ ตระหนักถึงพรสวรรค์ ร่างกายและจิตใจ⁵ ที่พระเจ้าประทานให้ ผมคิดว่าแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบ

ในการใช้ความพยายามด้วยตัวของตัวเองเพื่อให้เกิดประโยชน์

การขึ้นนำภารกิจองค์กรอันนำอัครরর

ยอมรับความปรารถนาของจักรวาลที่พระเจ้านำพามาให้ และรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการนำพรสวรรค์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ถ้าทำเช่นนั้นจะสามารถค้นพบภารกิจ และสิ่งที่อยากให้เป็นในฐานะองค์กร โดยการขึ้นนำอันนำอัครরর

มีประสบการณ์ที่ผมไปร่วมสงคราม⁶ และเกิดความสงสัยหลายต่อหลายครั้ง

4 อ้างอิงจาก “โลยู” (1988)

5 “ความสามารถด้านจิตใจกับการพูดคุยกันทำให้เกิดสัญญาณพัฒนาในอนาคต ถ้าให้พูดอย่างเชิงกว้าง การทำงานก็คือ การต่อสู้ ไม่มีวันพรงนี้ พระเจ้าประทานร่างกายและสติปัญญาให้ทุกคนอย่างเท่าเทียม จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือปล่อยให้สูญเปล่า ก็เป็นความรับผิดชอบของแต่ละคน” อ้างอิงจาก “โลยู” (1990)

6 เมื่อผู้ก่อตั้งเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นอายุ 20 ปี สงครามจีน-ญี่ปุ่นก็เริ่มต้นขึ้น เขามีประสบการณ์ติดตามกองทัพไปยังสงครามในฐานทหารราบ ทดไพร่ที่ 40 อยู่ 1 ปี 6 เดือน หลังจากนั้น 6 เดือนก็มีการเรียกระดมพลอีกครั้ง แต่ด้วยการพิจารณาของพลตรีคาโองกะ ทำให้ได้รับการจัดการเป็นพิเศษในฐานะลูกชายคนโตของครอบครัวจึงได้กลับประเทศก่อนสงครามสิ้นสุด

ว่าพรุ่งนี้จะมีชีวิตอยู่หรือไม่ ที่รับรู้ได้ในตอนนั้น

คือ มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ไม่สามารถอยู่รอด ได้ด้วยกำลังของตนเองเพียงลำพัง

ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์แบบไหน (ละไว้) การที่ผมไปร่วมทำสงครามถึงสองครั้ง

แต่กลับมาได้อย่างแข็งแรงปลอดภัยนั้น ไม่ใช่สิ่งที่ผมลิขิตขึ้นเอง

เป็นเพราะมีการชี้นำอันน่าอัศจรรย์ (ละไว้) อยากให้รู้ว่ามีสิ่งทีเรียกว่าโชคชะตาอันยิ่งใหญ่

หรือสิ่งที่อยู่เหนือความสามารถของมนุษย์ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา⁷

โลกที่ถ่ายจากกล้องของกระสวยอวกาศดิสคัฟเวอรี

ส่องสว่างอย่างสวยงามและเปล่งประกายในจักรวาลสีดำสนิท

ไม่ว่าจะดูกี่ครั้งก็รู้สึกประทับใจ พวกเราเป็นมนุษย์ในยุคปัจจุบัน

จึงสามารถสัมผัสความลึกซึ้งของจักรวาลราวกับอยู่ใกล้ตัว

ซึ่งทำให้ผมดีใจและมีความสุขมาก รู้สึกประทับใจกับพลังเหนือธรรมชาติ⁸

สวดภาวนาต่อพระเจ้าพร้อมกับขอกำลังใจในการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ในทุก ๆ วัน

ในใจของผมก็เกิดสิ่งที่เรียกว่าภารกิจของผู้ผลิต ภารกิจของผู้ประกอบการ⁹

และเริ่มรู้สึกอย่างจริงจังเกี่ยวกับการพบเจอกันระหว่างผู้คน¹⁰

อ้างอิงจาก “จากการสืบทอดสู่การพัฒนา”
(หน้า 17-18,1993)

7
อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้” (หน้า 227-228, 2002)

8
อ้างอิงจาก “โง่” (1999)

9
ในการให้สัมภาษณ์ (จัดทำในปี 2018)
ของมาซารุ ยามาโมโตะ (ประธานรุ่นที่สอง)
ได้กล่าวไว้ในช่วงที่หยุดถึงผู้ก่อตั้งไว้ดังนี้
“แม้มนุษย์เราจะคิดว่าอยากทำสิ่งนั้น อยากทำสิ่งนี้
หรือมีหลายสิ่งที่ยากทำ แต่ไม่ใช่ว่าพยายาม
แล้วจะทำสำเร็จ เบื้องหลังจะต้องมีพระเจ้าและมี
ความมุ่งมั่น มิฉะนั้นก็ไมอาจสำเร็จได้
การทำให้บริษัทมีงตั้งขึ้นไม่ใช่เพื่อชื่อเสียงของที่ยากได้
ดังนั้น บริษัทจึงไม่ใช่สิ่งของผู้ก่อตั้ง
แล้วไม่ใช่ของประธาน”

10
อ้างอิงจาก “โง่” (1988)

มุมมอง 2 “มอง”

ความปรารถนาของจักรวาล การชี้นำอันอัศจรรย์ ภารกิจ

ด้วยการศึกษาจักรวาลวิทยา (มุมมองต่อจักรวาล) อย่างลึกซึ้งว่า

“มนุษย์ พนักงาน บริษัท และสังคมควรจะเป็นแบบไหน”

และ “การมีอยู่ของโลกและจักรวาลเป็นแบบไหน” ทำให้มุมมอง 2

“มอง = มองด้วยวิสัยทัศน์อันกว้างไกล” เป็นรูปเป็นร่างขึ้น รับความปรารถนาของจักรวาล

มองหาภารกิจของบุคคลและองค์กรผ่านการชี้นำอันอัศจรรย์

ใน “บันทึกประจำวัน” ที่เขียนบ่อย ๆ ในช่วงบั้นปลายชีวิต เขียนรวบรวมพระวจนะ

ของพระเจ้าเกี่ยวกับมุมมอง เช่น วิธีการมอง ไว้

หากพูดถึงศาสนา คนมักจะตีความว่าเป็นการเผชิญหน้ากับจิตใจตัวเองว่า

“ฉันควรจะเป็นอย่างไร” แต่ในขณะเดียวกัน สำหรับผู้ก่อตั้งแล้ว

ยังเป็นการได้พบและการสนทนากับ “โลกที่มองไม่เห็นด้วยตาที่พระเจ้าประทานให้”

ด้วยเช่นกัน

ซึ่ง “บันทึกประจำวัน” มีหน้าที่การทำงานในเชิงตัวเร่งซึ่งช่วยให้เราได้พบทวนตัวเอง

และมีหน้าที่การทำงานเพื่อให้เชื่อมั่น ว่าแม้โลกจะเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย

แต่มนุษย์ โลก และความปรารถนาของจักรวาลไม่เปลี่ยนแปลง

Q
คุณมี “ตัวเร่งการทำงาน” ในการตอบโต้กับตนเอง
อย่างลึกซึ้ง และมี
“สถานที่แลกเปลี่ยนความคิดและจิตใจกับผู้อื่น”
หรือไม่

Q
เป็นเครื่องมือหรือสถานที่แบบไหน

มีมุมมองที่มองด้วยวิสัยทัศน์อันกว้างไกล

ไขปัญหาเกี่ยวกับสิ่งที่ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อนด้วยมุมมอง 3

ซึ่งเป็นมุมมองที่มุ่งสู่สิ่งใหม่ ๆ ของผู้ก่อตั้งเรื่องสุดท้าย

การสร้าง

ก้าวไปข้างหน้าใหม่อีกหนึ่งก้าว เหตุจูงใจของเรื่องราว

————— *สิ่งนี้แหละ*

พบเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนโลก
เลือกเส้นทางที่ทุ่มเท ความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการผลิตใหม่ ๆ

————— *มาทำให้สิ่งนี้ให้เป็นงาน ที่จะทำไปตลอดชีวิตด้วยกันเถอะ*

ได้พบกับคนที่ทำงานอย่างเอาจริงเอาจัง
ประทับใจวิธีการทำงานนั้น และตัวเองอยากเป็นอย่างนั้น

————— *นี่ละ สิ่งที่ผมตั้งเป้าหมายว่าจะเป็น*

มีความปรารถและความเอาจริงเอาจัง และยังคงทำชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ต่อไป
ทุ่มเทอย่างเต็มที่เพื่อการผลิตที่ดียิ่งขึ้น
ด้วยจิตวิญญาณและการสวดภาวนาของผู้ผลิต

————— *แต่ละคน มีหัวใจและชีวิตของผู้สร้างสรรค์สถิตอยู่
หวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้คนในโลก*

ตลอดชีวิตทุ่มเทให้กับการผลิต

ผมคิดอยู่เสมอ ในขณะที่ก้าวเดินไปกับบริษัท

———— การปฏิบัติต่ออีกฝ่ายด้วยความเคารพ
การตอบสนองภารกิจที่ได้รับ
การทำสิ่งต่าง ๆ โดยใส่ใจวิญญูณและการสวดภาวนา

ความไว้วางใจที่สั่งสมจากการกระทำเหล่านี้
เคยช่วยเหลือบริษัทไว้ได้

———— งานเชื่อมต่อกันด้วยสายสัมพันธ์

ผมคิดว่าถ้าผู้คนที่มารวมตัวกัน แสดงพรสวรรค์ที่แต่ละคนมีอย่างไม่จำกัด
จะทำให้สามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นได้

———— หากทำเช่นนี้ ทางที่จะก้าวไปข้างหน้าจะมีแสงส่องสว่าง
และหนทางข้างหน้าคงจะเปิดออกด้วยตัวของมันเอง

JOHNAN มุ่งสู่สิ่งใหม่อย่างต่อเนื่อง โดยการ “การสร้าง”

สำนึกในงานที่สรรคร์มอบให้และทำให้เสร็จสิ้น

มุมมอง 3 “การสร้าง = สร้างคุณค่าใหม่” ตั้งเป้าหมายในการทำสิ่งที่ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน เริ่มต้นจากการพบกับเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนโลก¹

ในขณะที่มองดูงานนั้น(ทรานซิสเตอร์) ใจผมก็ร้อนผ่าว จึงพูดว่า “นี่แหละงานที่ผมได้รับ” และทุ่มเทใจทั้งหมดของผมลงไป ผมตัดสินใจให้สิ่งนี้เป็นงานที่ผมจะไปชั่วชีวิต โดยจะไม่กลับไปทำร้านขายเสื้อผ้าอีก ตอนนั้นเป็นช่วงที่ผมเริ่มศรัทธาในศาสนาคริสต์ ผมสวดภาวนาทุกวันว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าได้โปรดปกป้องงานนี้ งานที่สรรคร์ประทานให้ งานที่ผมจะทำไปชั่วชีวิต”²

พยายามอย่างเต็มที่ ทุ่มเทเพื่อการผลิตด้วยจิตวิญญาณและการสวดภาวนา

ผู้ก่อตั้งก้าวอย่างท้าวหาญ เพื่อการผลิต ซึ่งเป็นงานจากสรรคร์ มุ่งมั่นจริงจังเพื่อหาว่าผลิตภัณฑ์ที่ดีคืออะไร พยายามอย่างเต็มที่และทุ่มเท ด้วยจิตวิญญาณและการสวดภาวนา

เชื่อว่าสิ่งต่าง ๆ ก็มีชีวิตเช่นกัน ของแต่ละอย่าง ขึ้นส่วนแต่ละชิ้น

1 ผู้ก่อตั้งพูดถึงการพบกับทรานซิสเตอร์ไว้ว่า “ตอนทำงานกับหน่วยดับเพลิงเมืองโยกะ สมาชิกคนหนึ่งของหน่วย เป็นลูกชายของบริษัทค้าส่งผลิตภัณฑ์โตชิบา ตอนที่มาพบปะกันก็เคยนำตัวอย่างทรานซิสเตอร์มาด้วย เขาพูดว่า “คุณยามาโมโตะเคยเห็นสิ่งนี้ไหม” “ไม่ ไม่รู้จัก นี่คืออะไรครับ” “นี่คือทรานซิสเตอร์ที่จะมาแทนที่หลอดสุญญากาศในอนาคต ตอนนี้อย่างไม่เป็นที่รู้จักในโลก แต่กำลังจะถูกนำมาใช้” นั่นเป็นครั้งแรก และสร้างความประทับใจอย่างมาก นี่คือนี่ที่เรียกว่าสายสัมพันธ์อันน่าอัศจรรย์ใช่ไหมครับ อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้” (หน้า 11,2002)

2 อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้” (หน้า 186-187, 2002)

มีหัวใจและชีวิตของผู้สร้างอยู่ในนั้น

เมื่อสร้างสิ่งของ หากคุณทุ่มเทจิตวิญญาณและการสวดภาวนา สิ่งนั้นจะไม่แค่ชิ้นส่วน แต่จะมีชีวิตอยู่ในนั้น หากตระหนักถึงเรื่องนี้ จะทำให้อยากดูแลเอาใจใส่ที่สุดและเครื่องจักรอย่างดี ซึ่งจะทำให้เกิดการผลิดงานดี และงานเสียหายหมดไป³

ตอนผมไปส่งของ ก่อนอื่นจะแสดงความขอบคุณต่อลูกค้าโดยกล่าวคำว่า “ขอบคุณครับ” ไม่เพียงแค่นั้น ยังจะสวดภาวนาให้ของที่ส่งออกไปด้วยว่า “ช่วยสร้างประโยชน์ด้วยนะครับ” ทุกคนรู้สึกอย่างไรกับตอนส่งของและตอนที่ของถูกซื้อไปกันบ้างครับ⁴

เราสามารถทุ่มเทเพื่อสร้างสิ่งต่าง ๆ ด้วยความยินดีเพราะได้รับการคาดหวังจากลูกค้า เทคโนโลยีก้าวหน้าขึ้น ซึ่งจะเปิดโอกาสให้สิ่งดี ๆ เกิดขึ้น⁵

ทัศนคติที่มีต่อการผลิตและผลิตภัณฑ์ที่ดี

จะเป็นสายสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงคุณเข้ากับงานและความสัมพันธ์ใหม่ ๆ กับลูกค้า

ไม่มีวิวัฒนาการปล่อยเงินกู้เพื่อลงทุน ตอนที่เหมือนจะไร้หนทางสุดทายเป็นแล้วคนที่ให้ความช่วยเหลือผมมากที่สุดคือ ท่านประธานบริษัท และผู้บริหารระดับสูงทุกท่านของบริษัท Matsushita Electronics Co., Ltd. ที่เคยเป็นคู่ค้าของเรา พอทราบเรื่องสถานการณ์ที่ยากลำบากของบริษัท ท่านประธานและท่านอื่น ๆ ก็ใช้มาตรการจัดการพิเศษมาเฝ้าดูบริษัทของเรา และให้คำแนะนำ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้กลับมายืนหยัดได้อีกครั้ง ตอนนี้อย่างไม่สามารถลืมความรู้สึกขอบคุณต่อเหตุการณ์ในครั้งนั้นได้เลย (ละไว้) พอนึกถึงเรื่องนั้น ก็รู้สึกขอบคุณสายสัมพันธ์อันอัศจรรย์และความเอาใจใส่จากใจ⁶

3 อ้างอิงจาก “ใจบุญ” (1995)

4 อ้างอิงจาก “ใจบุญ” (1995)

5 อ้างอิงจาก “ใจบุญ” (1990)

6 อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้” (หน้า 16-17, 2002)

ทำภารกิจให้สำเร็จลุล่วง และมุ่งสู่สิ่งใหม่

ผู้ก่อตั้งตั้งเป้าหมายที่จะสร้างสิ่ง ที่แทบจะไม่เคยมีมาก่อนในขณะนั้น

เช่น เตรียมอนูบาลโคะฮิสึจิ เงินช่วยเหลือแม่เลี้ยงเดี่ยว⁷ โซลาร์เซลล์ เป็นต้น

เชื่อว่าการมุ่งสู่สิ่งใหม่ โดยไม่ย่อท้อที่จะทำภารกิจให้สำเร็จลุล่วง

ไม่ว่าจะเจออุปสรรคหรือบททดสอบต่าง ๆ⁸ จะทำให้หนทางเปิดออก

หากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ *Johnan Electronics* จะเป็นได้แค่บริษัทที่รับงาน

ต่อจากผู้อื่นแล้วจบลงทั้งอย่างนั้น ไม่หรอก อยู่ในสภาพนี้ก็ไม่ได้เสียหายอะไรเลย

เพราะว่าไม่ได้ร่วมมือกับบริษัทใหญ่โต พุดได้ว่าถ้ายึดมั่นกับการทำหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วง

ก็จะสามารถบริหารจัดการอย่างที่เป็นได้ แต่ว่าในฐานะมนุษย์แล้ว

ก็คงไม่สามารถรู้สึกพึงพอใจได้ ดังนั้นจะเพิ่มสิ่งใหม่ ๆ เข้าไป

แม้ว่า *Johnan Electronic* เคยทำเซมิคอนดักเตอร์และงานเกี่ยวกับชิ้นส่วน

แต่อยากค้นหาสิ่งที่ทำออกมา แล้วได้รับการชื่นชมว่าสร้างสิ่งที่ยอดเยี่ยม⁹

7

เดือนเมษายน ปี 1972

เปิดศูนย์รับเลี้ยงเด็กที่มีชื่อเรียกแสนน่ารักว่า

“เตรียมอนูบาลโคะฮิสึจิ

(เตรียมอนูบาลลูกแกะน้อย)” ที่ทำตามตัวอย่าง

ศูนย์รับเลี้ยงเด็กของโบสถ์คริสต์ในสถานที่ต่าง ๆ

ร่วมกันทำกิจการเพื่อการกุศล นอกจากนี้ยังจ่าย

“เงินช่วยเหลือแม่เลี้ยงเดี่ยว”

ในจำนวนเท่ากับหรือมากกว่าเบี้ยขยัน

ให้แก่พนักงานที่เป็นคุณแม่เลี้ยงเดี่ยว

ในตอนนั้นไม่เคยมีที่ไหนใช้ระบบนี้มาก่อน

เป็นการแสดงให้เห็นนิสัย

และความใส่ใจที่มีต่อพนักงานโดยธรรมชาติ

หลายปีหลังจากนั้นผู้ก่อตั้ง

ก็ได้พบกับเด็กผู้หญิงที่เติบโตจากศูนย์รับเลี้ยงเด็กนี้

ซึ่งขณะนั้นเธอมีอายุ 30 กว่าปีแล้ว เธอบอกว่า

“ฉันเคยอยู่ในศูนย์รับเลี้ยงเด็กของท่านประธานด้วย”

ซึ่งผู้ก่อตั้งกล่าวว่า “ผมมีความสุขมาก”

อ้างอิงจาก “จากการสืบทอดสู่การพัฒนา”

(หน้า 52, 1993)

8

เนื่องจากมักจะพบบททดสอบบ่อยครั้ง พระวจนะ

(จดหมายถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่ 1,10:13)

“พระเจ้าเป็นความจริง

พระองค์จะให้พวกท่านทั้งหลาย

พบกับบททดสอบที่ดูเหมือนจะเกินกำลัง

แต่ในขณะเดียวกันพระองค์จะประทานความ

สามารถในการยืนหยัดและทางออกให้”

ทำให้ผมมีกำลังใจมาก อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้”

(หน้า 22-23, 2002)

9

อ้างอิงจาก “ต่อจากนี้” (หน้า 190, 2002)

มุมมอง3 “การสร้าง”

งานจากสวรรค์ ทำอย่างเต็มที่ สิ่งใหม่

สำหรับผู้ก่อตั้งแล้ว การพบกับทรานซิสเตอร์ถือเป็นงานจากสวรรค์

โดยก่อนอื่นได้ตั้งเป้าหมายในการทำสิ่งใหม่ ที่ยังไม่มีใครทำให้กับตัวเองและพนักงาน

เน้นย้ำสภาพที่เป็นอยู่ของ งานที่ทุ่มเทด้วยจิตวิญญาณ

และการภาวนาอย่างเต็มที่ ตามความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าของตน

นี้ไม่ใช่หลักอุดมคติง่าย ๆ หรือหลักความเป็นจริงง่าย ๆ

แต่เป็นการทำให้หลักการทั้งสองอย่างนี้สมดุล

ตามบทสนทนากับพระเจ้าเกี่ยวกับ “VISION = วิสัยทัศน์ (มุมมองต่อโลก)”¹⁰

และผลักดันมุมมอง3 “การสร้าง = สร้างมูลค่าใหม่”

“ลือมอง มองเห็น การสร้าง” ทั้ง 3 มุมมองนี้เชื่อมโยงกัน ผู้คนที่เคารพศักดิ์ศรี

ความเป็นมนุษย์ซึ่งกันและกัน ต่างมีหน้าที่รับผิดชอบที่ต้องทำให้สำเร็จ

ในการทำงานหรือการบริหารจัดการ

เหนือกว่าธุรกิจแล้วต้องไม่ลืมเรื่องจักรวาลวิทยาและวิสัยทัศน์อันกว้างไกล

สร้างสิ่งใหม่ให้โลกใบนี้ โดยมีความปรารถนาอันแรงกล้าของตนกับวิสัยทัศน์

ในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือสถานการณ์ที่ขัดแย้งก็จะยึดมั่นใน 3 มุมมองนี้

กล่าวได้ว่าการมองเรื่องราวจากมุมมองต่าง ๆ ได้อย่างยอดเยี่ยมนี้เป็นเอกลักษณ์

อันโดดเด่นของผู้ก่อตั้ง

จากนี้ก็มาสร้าง JOHNNAN แบบใหม่ด้วยพลังของแต่ละคน โดยยึดมั่นใน 3 มุมมองของผู้ก่อตั้ง

ให้เป็นแก่นแท้ของ “ความเป็น JOHNNAN” ด้วยกันนะครับ

10

คำว่า “VISION” ซึ่งใช้ใน “วิสัยทัศน์”

ของบริษัทด้วย ในศาสนาคริสต์มีความหมายว่า

“วิสัยทัศน์=มายา” ที่พระศาสดาเห็น หนทางใหม่

ที่พระเจ้าชี้นำให้มุ่งไป ทางที่ไม่มียูที่เ็นตอนนั้น

อาจกล่าวได้ว่าผู้ก่อตั้งवाद

“VISION=วิสัยทัศน์ (มุมมองต่อโลก)”

เพื่อสร้างสิ่งใหม่ในขณะที่สนทนากับพระเจ้าซ้ำ ๆ

Q

ทุกท่านอยากวาดและทำวิสัยทัศน์

(มุมมองต่อโลก) แบบไหนให้เป็นจริง?

“ล้อมวง มองเห็น การสร้าง”

เรื่องราวของ 3 มุมมองอันโดดเด่นของผู้ก่อตั้ง มัตสึโอะ ยามาโมโตะ

วันที่ตีพิมพ์	31 มีนาคม 2020
ตีพิมพ์โดย	JOHNNAN Co., Ltd. 1-28 Narute, Okubo-cho, Uji-shi, Kyoto 611-0033
วางแผนและแก้ไข	Editorial Engineering Laboratory Co.,Ltd.
เขียนเรื่องเล่า	โยโกะ มารุ
ภาพประกอบ	โคตะ อาเบะ
ออกแบบ	โคตะ อาเบะ
ความร่วมมือด้านการวิจัย	โคะซาระ คาสึฮิโระ The School of Theology, Doshisha University
ความร่วมมือด้านการสำรวจ	บริษัท ICHIRYUBAKUSHA
ความร่วมมือด้านบรรณาธิการ	Recruit Management Solutions Co., Ltd. Recruit Communications Co., Ltd.

ลิขสิทธิ์ © 2020 JOHNNAN Corporation All Rights Reserved.

โครงการสำรวจความเป็น JOHNNAN

โครงการวิจัยและพัฒนาที่วาดสิ่งที่อยากเป็นในอนาคต โดยย้อนดูเครื่องมือที่เป็นรากฐานของ JOHNNAN แยกและแสดง “ตัวตน” ออกมา เริ่มต้นตั้งแต่ปี 2018 มีการนำคำนิยามอันเป็นแก่นของความเป็น JOHNNAN ที่ปลูกฝังโดยผู้ก่อตั้ง มัตสึโอะ ยามาโมโตะ โดยรวบรวมและจำแนกตามตอนที่เกี่ยวข้องกับผู้ก่อตั้ง ตัวอย่างเหตุการณ์ บันทึกประจำวันและอื่น ๆ มาถ่ายทอดเป็นคำพูดและเรื่องราวผ่าน “ 3 มุมมองอันยอดเยี่ยม” และ “5 มุมมอง” สร้างเครื่องมือที่เรียกว่า หนังสือภาพหรือฐานข้อมูลสำหรับการเรียนรู้ (Learning DB) ส่งไปยังภายในและภายนอกบริษัท

จัดงาน “สำรวจความเป็นตัวตน” เพื่อฝึกอบรมผู้บริหารและหัวหน้างานเป็นหลัก

นำคำนิยามของผู้ก่อตั้ง (แก่นของความเป็น JOHNNAN) ไปใช้กับการดำเนินกิจกรรมการตลาดตัดสินใจของแต่ละคน และบริหารจัดการกับการเปลี่ยนแปลงและความขัดแย้ง พร้อมกับให้ทุกคนร่วมกันค้นหา JOHNNAN และพัฒนาให้เหมาะกับยุคสมัย